

Nick Nelson

(11:34) *Musíme jít na nákupy!!! Potřebuju spoustu věcí!
Je divný, že se těším na to, jak si budu vybírat nádobí?*

Nick Nelson

(12:02) *Myslíš, že bych se měl na koleji zeptat, jestli
budu mít dvoulůžkovou postel?? Nebo jak mám
zjistit, jaký si mám koupit prostěradlo?*

(12:05) *Radši bych teda měl dvoulůžko lol tvoje
postel je dost děsná*

Nick Nelson

(12:46) *Myslíš, že si mám s sebou vzít Xbox, nebo to je
moc nespolečenský? Chci, aby mě tam lidi měli rádi*

Nick Nelson

(12:54) *Je ve škole Kaleem?? Jestli jo, mohl by ses ho
prosím tě zeptat, jestli o těch postelích něco neví?*

Nick Nelson

(13:15) *Tyjo, vybírání věcí do domácnosti mě
baví víc, než bych čekal. Webovka Ikea jsou dost
nebezpečná králičí díra*

Na všechny zprávy mu poctivě odpovídám a fakt se snažím působit stejně nadšeně jako on, ale je mi jasné, že moje odpovědi vyznívají dost chabě. Ale Nick si toho podle všeho nevšiml. Prostě mi jen dál píše o univerzitě a koleji a nakupování věcí do pokoje a předmětech, které by si chtěl zapsat, a o spoustě dalších věcí, ze kterých mám čím dál horší náladu.

Už jsme o tom mluvili. Celkem dávno, loni v létě, když si Nick vybíral, na jaké univerzity se přihlásí, a na podzim, když si přihlášky podával. Přiznal jsem mu, že mám z jeho odchodu vážně strach, že se bojím být pořád sám. Bylo to trochu trapný. Taková blbost. *Strach, že budu pořád sám.* Zněl jsem jako tříletý kluk.